

La història més estranya

Són poques les dades que es coneixen de les imputacions fetes per Martí Ferriol. Només ha transcendit que l'empresari mallorquí declarà davant el jutge que havia tengut contactes amb diversos polítics. Aquests contactes passarien per invitacions i, suposadament, per donacions fetes als partits PSOE i PP a Balears. El jutjat encarregat del cas es posà en contacte amb els dos partits perquè facilitassin la investigació. Tant els màxims dirigents del PSOE com del PP han anunciat la seva total disposició a col·laborar amb la justícia i que no tenen res a amagar. El més estrany és que, una setmana després que sortíssin a la llum les implicacions que fa Ferriol, el mateix empresari declarà davant el jutge José Castro: "No record si vaig fer donacions al PSOE i al PP."

Martí Ferriol. L'home que implica en irregularitats els dos principals partits de les Illes és el responsable d'una de les presumptes estafes més importants que s'han donat a Mallorca els últims anys. EL TEMPS va donar a conèixer aquest afer en el número 436 (26 d'octubre de 1992) quan Ferriol encara no havia estat detingut.

**Martí Ferriol,
l'empresari
mallorquí
detingut per una
estafa
multimilionària i
que es troba
ingressat a
l'Hospital
Psiquiàtric de
Palma, va
implicar el PP i el
PSOE en
irregularitats.**

Ferriol va néixer al poble mallorquí de Sineu ara fa 57 anys. Amic de l'advocat Damià Barceló, representant legal a Mallorca dels béns del banquer kuwaitià Mubàrak Abdal Aziz Al-Hassawi, Ferriol aconseguí fer-se amic del banquer. Gràcies a aquesta amistat —cada vegada més estreta— Ferriol obtingué un poder pel qual era nomenat administrador únic dels béns de Mubàrak a l'estat espanyol. Amb aquest poder el mallorquí aconseguí, sempre a espatlles del banquer, hipoteques sobre diverses finques que Mubàrak tenia a l'illa. Amb els doblers d'una de les hipoteques —uns 5.000 milions de pessetes de l'any 1988— pretenia urbanitzar una finca, a Capocorb (Llucmajor), que a l'últim no va poder urbanitzar per estar protegida per la Llei d'Espais Naturals. Ferriol reclamà, sense èxit, una indemnització al Govern balear per un total de 12.000 milions de pessetes.

A poc a poc Mubàrak començà a sospitar del seu *gran amic* mallorquí. Des de l'illa li arribaven notícies gens tranquil·litzadores sobre els afers de Ferriol. El banquer, a principis de l'estiu de 1992, es desplaçà a Mallorca i s'entrevistà amb l'advocat Damià Barceló, interessant-se pels motius pels quals l'advocat havia renunciat al càrrec d'administrador de la finca de Capocorb i s'havia desentès dels negocis del banquer. Barceló negà haver dimisit. La sorpresa fou majúscula, tan gran com la sospita contra Ferriol. El setge contra l'administrador s'anava fent més estret. El mateix estiu una neboda de Mubàrak es desplaçà a Palma i formulà una denúncia per estafes contra Ferriol. Llavors va començar la història més estranya de Martí Ferriol i Font.

Una estranya història.

Després de la denúncia de la familiar de Mubàrak, Ferriol va ser detingut per la policia el 28 d'agost de 1992. L'endemà el detingut és presentat davant el jutge, però aquest no decretà l'ingrés a presó. Ferriol desapareix del mapa. La setmana següent el sumari del cas passà a mans del ti-

PERE CARMONA

Martí Ferriol era administrador únic dels béns del kuwaitià Mubàrak a l'estat espanyol. Gràcies a aquest càrrec, l'empresari va amassar una gran fortuna.

tular del jutjat d'instrucció número 3 de Palma, José Castro, que dictà una ordre internacional de crida i cerca. Però Ferriol ja havia volat. Ningú no sabia res de l'empresari. La policia escorcollà despatxos i cases, recollí nombrosa documentació, però no n'hi havia ni rastre. Els rumors sobre la personalitat de Ferriol i les seves connexions amb polítics i empresaris illencs es dispararen. Era conegut l'afany de Ferriol per exagerar sobre les seves relacions amb gent important. En el seu despatx hi havia fotos de Margaret Thatcher, el rei d'Espanya, Isabel II d'Anglaterra..., però la relació de l'empresari amb tota aquesta gent era nul·la, encara que Ferriol, al llarg dels anys, havia fet amistat o s'havia relacionat amb molts empresaris i polítics illencs.

Després de la desaparició, els rumors apuntaven que Ferriol estava amagat a Mallorca intentant negociar amb Mubàrak a través d'advocats. A l'octubre els seus representants negociaren amb els del banquer àrab i acordaren que l'administrador tornaria quasi 4.000 milions. Però aquest acord no tancava la història: la justícia el cercava per estafa i falsedat de document.

Mesos després, a principis del 93, Ferriol és localitzat a Londres. La policia britànica el deté en un apartament de la capital anglesa el mes de març. És traslladat a Madrid i, posteriorment, a Palma l'11 de maig de l'any passat.

Des del moment de la detenció s'especula amb la possibilitat que Ferriol "digui tot el que sap". Sempre privadament se citen noms d'empresaris i polítics, però ningú no aporta mai ni una prova concloent de cap obscura relació entre l'empresari detingut i el món econòmic i polític illenc.

Ferriol declara diverses vegades davant el jutge i la seva actitud, almenys quan se li acostava la premsa, és la d'una persona un tant desequilibrada. "Es vol fer passar per boig", és la frase més habitual. Sigui com sigui el jutge ordena el seu ingrés a l'Hospital Psiquiàtric. La fiança que li imposà va ser de 400 milions, posteriorment rebaixada a 100.

Els primers dies de febrer transcendeix la notícia: el secretari del jutjat que s'encarrega del cas s'havia posat en contacte amb les seus del PP i del PSOE perquè facilitassin la consulta dels seus respectius llibres de comptabilitat per comparar-los amb factures que havia presentat Ferriol. Les declaracions immediates de tots els responsables polítics varen ser idèntiques: tots es posaven a disposició del jutge i asseguraven que no tenen res a amagar. El secretari d'organització política del PSIB-PSOE, Joan Mesquida, manifestava que comprenia l'actitud del jutge, ja que Ferriol acusava molta gent i s'havia de comprovar tot. Per part del PP, tant el secretari gene-

Gabriel Canellas (dalt), president del PP-Balears, ha declarat que no té res a amagar. Baix, Joan March, portaveu del PSOE, l'altre partit que s'ha vist implicat per Ferriol en l'assumpte d'unes hipotètiques donacions.

ral, José Antonio Berastáin, com el mateix president Gabriel Canellas coincidiren a afirmar que la justícia "trobarà en nosaltres totes les facilitats per investigar el que consideri oportú".

Segons informacions aparegudes que citen fonts del jutjat que instrueix el cas, les suposades donacions serien de poca quantia i del que es tracta és de veure si Ferriol hauria obtingut favors a canvi de les hipotètiques donacions.

El *culebrón* Ferriol és una cerimònia de la confusió. La darrera és que Martí Ferriol, la setmana passada, declarà davant el jutge Castro que no recordava cap donació al PP ni al PSOE. Ja ningú sap què creure.

Segurament la justícia aclarirà el tema, però de moment continua sent una història molt estranya.

Miquel Payeras